ה מא ם ף

לחדש בסליו תקמד

שירים

אגרת 'כמלנה מהרב המלין מוהר"ר הירץ וויזר כי" להקנין החכם ר" דוד פרידלענדר יחי", בשלוח לו את ספרו גן נעול •

עץ פורח תתן פריך בעתו החוום והשלום אתך , ה"ה האלוך והקלין משריל וסוכר זה רעי זוה אהבי דוד בריללערדל" ולו

* *

סוחר אַתָּה מִנְכְבַּהֵּי אָנֶץ,

יבסתר אַהַּלְרְ הַרְרוֹשׁ חַבְּמֵהְיּ ובסתר אַהַּלְרְ הַרְרוֹשׁ חַבְּמֵהְיּ

לא בַמוֹהוֹ לַהַרְבוֹת אוֹצְרוֹת הַתְּן

· PALICAL

פָּכַלוּחָך אָת מְצַשָּׁיִךְ יי

אָם תִּמְצָאַ מַרָּגוֹעָ לְנִפְּאָרְ בָּצֵּלְ הַתַּכְּמָה הִשְׁפִּוֹן ,

בְּפִיר מִיְגִיעַ כִּפָּיך ;

(E) 1

שם

ומספות חיוג זל ומשוררי ן וכשיר עכרים,

יקומון: ס חכמי "יכוהו ; הולנד , הקדתתר

לאכימא ישעיה רבים לכשר

כרמה

במזיק יע כל מתיכו ישראל

נטירי וטירי נתקתי בכל חלק הגס הגס

וכולת יעי , זכל ער אָרְלּוֹן וְיאבְלוּ ב

בִּי כַמִים

לא ישקו

כן פּלְגֵי

על הַרָב

רַלְתוֹת

לא יִשְ

זֶה מְנֵר

لأذفا

שָׁם הַכֵּישׁ דְמוּת אַנְשֵׁי שֵׁם לְּהָרָמוּת א<u>ַלִּיהֶ</u>ם יִשַּׁאַ**ל לְּבְּרְּ:** שָׁם מָלֶאכֶת יְדֵי הַבָּמִים,

על הַקִּיר סְבִיב סָבִיבנּ

מַרְבִּית סִפְּרֵיהֶם אֲסַפְּתַּ

וַעָרֶן לֹא שְבַּעָה נַפַּשְׁךְּ,

וַתִשְאַל לַךְ וָם אֶת ספרי

לַשׁוֹם לוּ מָקוֹם בֵּין הָעוֹמֶרִים

פּבּרְתני בעי נְאַכַבּּרְךּ.

הנה מנחתי לפניף

אָת פָּרִי הַגָּן (נַטִּעְתִּי)

וְנוֹוְלֵים מִן הַלְבֶנוֹן · בּיּ שַׁאֵל רוֹפָאֶיךְ וְיַגִּידוּ לַךְ ,

בִּי עַל מִשְׁתָּה יַוְרֵב, מוֹב לִשְׁתוֹח מַצָּט מֵיִם ,

אָתיתָ יוֹן מִכּוֹסוֹת זָהָב .

שַׁתַה גָם הַמַיִם הַאֵלֶה מִכְלֵי הְּרֶס:

עריבאו יְמֵי הַשְׁלוּם . צֵח הִבְשִׁילוּ אֲשְׂכְּלוֹתֵיךְ וְנָחַתְּ לֵּי

מחידם יין -עובית מפרמים ומפעים

ָאֶכוֹל עֲנָבִים מִפְּרָמִים נְטוּיִעִים , וּשְׁתָה מְבּוֹרוֹת הֲצוּבִים ,

ער

עָר יגַרְלוּן מַפָּעֶיךְּ יְתְנוּ פִּרְיָם יְעֵצֶיךְ יִתְנוּ פִּרְיָם וְיאכְלוּ רֵעִים מְנָדֶיךְ

ישתו דורים מעסים רמוניך

בִּי כַמַים שַבִּים מִיָם ,

בֵין סַלְצֵי הַּחְתִּיוֹת יֵלֵכוּן יִחְתְרוּ תַהוֹמוֹת ,

לא יִשְׁקוֹפוּ עֲרֵי יְבַקְעוּ חַלְמִישׁ צוּר , וּשְׁרֵי תְרוּמוְת יִשְׁפוֹפוֹ וְהַיּוּ מַעֵּיְן

יום יום יְהָמוּ גַלִּיהָם • יוֹם יוֹם יָהָמוּ גַלִיהָם • יוֹם יוֹם יָהָמוּ גַלִיהָם

על הַרְבֵי רַעֲיוֹנוֹת יַעֲבוֹרוֹן בָּל חוֹמוֹת כֶּסֶל יַפִּילוּ .

בַּלְתוֹת הַחֶּמְרֵה יְשַׁבֵּרוּ

70

ּוּבְרֵיחֵי הַמֵּצֵר יְנְדֵּעוּ , לא יִשְּׁבּוּחוּ מִמְרוּצָחָם ,

עָד יָפּוֹצוֹ מַעְיָנוֹתֵיהֶם הוּצְה זֶה מְנַת דוֹרֵשׁ דֻעָּה , וְזֶה מְנָת דוֹרֵשׁ דֻעָּה ,

תַּבְבֶּה מֶה עַזָה אֲהַבָּהַרְּ רָב פּחָרְ בְּלֵב אִישׁ , אֵישׁ אוֹבֶּלֶּת אַתְּ . ג 2 מים

177

מֵים רַבִּים לא יָבַבּיּךְ , מֵרוֹב דְבָרִים לא תִשְּׁבַע , וְלָּתְבוּנוֹת: לא תאמְרִי : הַוֹּן

> רָעָר ! כַּלְכֵּל אֶת מַשְּׁאָה : כִּי אֶת עֲמַלְךְ תִּנְּמוּל י וְרַע כִּי גָּבהַ מֵעַל גָבהַ .

יַשׁ אֶחָר וְאֵין שֵׁנִי, אהֵב אֶת אהֲבֶּיְהָ · אותוֹ תִירָא וּמְצִוֹתֵיו שַׁמוֹר "

וְיִשְׁמַרָךְ מִפָּל רָע . יִשְׁמוֹר אֶת נַפְשֶׁךְ -

יודעיך כי ישאלוך: מי שם האוחות האלרה, ולמי תוחמה האהכה הואח? ואמרת: לרעך מכנשך -כפתני היכן וויול -

מכתבים

אגרת איש נכבד אל רעהו הבחור היקר

בפנורגי לראות מה טוב לגבר על פני תבל, בשומי עין על כל המעשים אשר נעשו תחת השמש ומה נתרון לאדם לאדם

ל) באו לידיכו איזה אגרות לחי המלילה וזכי הרעיון על דבר חלוך הפערים וכדפיסם אחת אחת במכתבבו לתועלת המשכילים בערים וכדפיסם אחת אחת במכתבבו לתועלת המשפים בעם •

בינע בעבורס , וארא בינע בעבורס , ו נמות ומי יודע י

אבן אמרתי א ברכתו, ילכון בדרך היש לואת ישמח לכב דור מכר שמו כ

סכן ו הקדשתיהו לאמו הנער , סננהו צדיק בל הומים

אמנם בהבים הבדול הבדול

דעת לדק לא קראו כלא הביני אמונתו יובא כ תהכוכות ידבר בטרם ידע מי מה הורה ? ומי איך נטבבו ואיך הזה, אשר התכ

לזארג ילאת עבר בנים אהובים נא! הורני גם ותורתינו הקדט האמתית, אם

להיות אומן א תלף עבודתו ה אשר ילמוד עו פו כל אומני בו כל אומני לאדם בם , וארא כי הבל המה , אך רעות רוח כלמו , לשוא בינע בעבורם , הן תמול כולדנו , היום כרכוש רכוש , ולמחר כמות ומי יודע מי ישמח בעצבינו •

אכן אמרתי אחת היא, כחלת ה" פרי בטן, ובנים ישרים ברכתו, הן זה שכר לדיק בארץ, כי יראה בניו לפניו לפניו ילכון בדרך הישר, מכל מעגל רע יסורו יתיבון בדרך טוב, לואת ישמח לבבו כל ימי חייו והיה כי יבוא יום פקודתו דור דור זוכר שמו עליהם, וחיתה נפשו בגללם -

ועתה יריע הלא ידעת אם לא שמעת, כי זה שלש שנים מכן ה" גם אותי, ויתן לי בן, הן מרחם אמן יהקדשתיהו לאמר: אנה ה"! היה עם הילד הזה כי יגדל יהנער, חננהו דעת בינה, סאר בתיבתו בדרך האמת, והיה בדיק כל הימים •

אמנם בהביטי כחלת בכי עמי , את קוצר "ידיעתם בדרך הגדול הזה הוא החדוך, בראותי נערי בכי ישראל בכי יחדאל בכי יחדאל בכי יחדאל בכי יחדאל של הגדול הזה הוא החדוך, בראותי נערי בכי ישראל בכי יחדא ושש עשרה שנה אשר "לא ידעו מאום ברע ובחור בטוב דעת לדק לא למדו , על ספר ה" לא קראו , ואת אשר קראו :לא הבינו, כי בטרם ידע הנער דבר מיסודי דתו ושרשי אחונתו יובא בית איש זר , אשר לא יבין את לשונו דברי אחו והוא ילמדהו דברי חכמיבו ז"ל הקדושים בטרם ידע ימי זה האיש משה ? מה כעשה על ידו לעמו ? בטרם ידע ימי זה בהאיש משה ? מה כעשה על ידו לעמו ? מה הורה ? ומי זה בביאנו האמת והלדק ? מה קרה לאבותינו ? איך כשנו ואיך כפלו ? וכ"ו , הה ! כי לר לי מאד על הכער הזה , אשר התפללתי עליו, ואם כן הדבר למה זה אככי ? —

לואר יצלתני יהיום לקראתיך, יריע! מאז ידעתיך מיום עברי עליך בעיר * * * ראיתי ארחותיך וארת עברי עליך בעיר * * * ראיתי ארחותיך וארת בנים אהובים אשר בדלת יותתן להם פקודיך ראיתי ואשמח, גא! הורכי גם אותי מה אעשה לחכך את בכי מוסר השכל, ותורתיכו הקדושה ע"פ סדר ככון לרוות כפש הכער במי הסכמה האמתית, אם המצא ימצא בממכתך איש, אשר יתאו ככשו להיות אומן את הכער, שלחהו אלי, ועלי לשלם מחיר כסף מלף עבודתו הקודש, כל אשר ישאל, אמכם שימה בפיו את אשר ילמוד עם בלי, ובפרש בעקרי ויפודי הדת אשר התרשלו אשר ילמוד עם בלי, ובפרש בעקרי ויפודי הדת אשר התרשלו בי לומכי בני עמיכו, גם יחסרו ספרים מורים דרך בו כל אומכי בני עמיכו, גם יחסרו ספרים מורים דרך בוה הענין, ואיך ידער בוה כי ידעתי את רב כחך בזה הענין, ואיך ידער תלמידיך

וְבוּנוֹי

וְיַבֶּירֶ

, X

תאהבה

Ó/

ימי עין ז נתרון לאדס

ר חנוך זכילים תלמידיך להסיב דבר דבר על כל שאלה אשר הערכת לפניהם זוה עלי את אשר עם לבביך ואנכי אשמע , לדבריך ישה חון עבדך * * *

משובה בדף הנסמוך.

שאלה

עוד שאלה אחת קטנה לפכיכם נערים משכילים! לכאר לנו את דברי החכם מכל אדם " (משלי יו" ח") אבן הן השחד בעיני בעליו, אל כל אשר יפנה ישכיל! ועל המכאר להעתיקם ללשט אשכ"נו כי שגו בפירושם דבים • *)

מולדות . הרב דון ינחק אברבנאל -

הורב דון יצחק בן השר אדון יהודה אברבנאל גולד בשנת ה" אלפים קצו" ליצירה בליסב"אן בירת מלכות מלכות בארט"ונאל • אשר באו אבות לנור שם מארץ קאסט"ליען אשר למלכות שפא"ניען • ואל יתמה הקורא אם ימצא פעם בספריו שהוא נולד בליסב"אן , ופעם יאמר על האסט"יליען ארן מולדתו , כי אין בזה בתירה • כי המעשה. אשר קרה לאבותיו

יבברי המחספים י

לאטותיו כך הי ב" וו"ל, וראוי מלכים וארם ב ימכללם היה פי ארקלים (צו בשולם לבכוש בארן המערה בארות רטות בכל ארן קסרי בלכו להחרים הלכו להחרים

השלשית וכאשו אמתו שנקרא אתן ספרד כל אה לא היה משרי יון והוי אתכנימן ומש דב שכאו כ

ביום קבו היה בהם עיר וא לוו"כה (גו ליכואה יהה וידמה שהיה שעשו בכוא הכולרים פי הכולרים פי

לטוליט"ולה שהיה באח אישקליכה ישראל, אשר היו יאין ספק לטוליטולה

דשלשה הי זהוראה ע עתה ונת אל ירושל

אחת למודעת הכה לפכיכם בשלשה דפים הרחשונים שלש שחלות, יובדף הרביעי בתחיל לדפום תשובות על יסדר השחלות, והנכו מבקשים מכל משביל אשר מלח פירוש אחד מהספוקים החלה, להודיע לכו את מחשבתו זכראה לבחור את השובים שבהם, כי אין בידינו לדפום את כלם כי רבים המה, ותקלר היריעה מהכיל •

ולאסותיו כך הוא , כמו שכתב הוא בעלמו בפי" לס" מלכים ירושלים מלך בכל על ירושלים שכבר באו עם מלך בכל על ירושלים מלכים ושרים ממולכי שאר הגוים והוליכו מהיהודים אל ארצם ומכללם היה פיר"וש (צעלשתים) שהיה מלך ספרד , כי הלה אירקולים (שבילושל שביה מחרן יון ילח בכל בעולם לבבוש ארצות בגבורתו ובחכמתו כי רבה היא וכתפשט בארן המערב , ואסרי שעשה נבורת הרבה בכבוש הארצות בא באכיות רבות ועמו חיל גדול אל ספרד , וכתישב שמה ויחלוך בכל ארן ספרד , וכי נכסף אל ארצו ומולדתו חלף הלך לו בארץ איטא"ליא ומשם אל ארץ יון , והוא כיה מהשרים אשר הלכו להחריב בעיר הגדולה טרח"ניים (Troja) בפעם השלשית וכחשר נסע אירק*ולים זה מספרד נתן מלכותו לכן אמתו שנקרא אישכ"אן (הוףahan) זעל שמו נקראת כל ארן ספרד בלשון עם לועו אישפ"נייא (Gpanien) זאישפאן זה לא היה לו כי אם בת אחת ונשאה פיר"ום שהיה נ"כ משרי יון והוא היה בחרבן בית ראשון והביא משם בני יהודה מתבניתן ומשמעון זמהלויים זהכהנים אשר היה בירושלים עם דב שבאו עמו ברלובס ויביאס בדרך הים באניות למלכות בפרד ויושיבם בשני מחווות , האחד הוא המחוו הנקרא גם היום אכדלח"לה (מושומלחוצ) בעיר אחת שהיתה ביתים ההם עיר ואם בישראל שרתי במדינות ויקראו אותה היהודים לווי"כה (Eucena) להיותה כלוו אשר בארן ישראל מוככת לנבוחה יהמחוז השני היה בחרץ טוליט"ולה (Tolelola, Zoleda)-וידמה שהיהודים קראו שם העיר טוליט"לה על שם הטלטול שעשו בכוחם מירושלים שמה - כי שמה היה מקדם אצל הכולרים פיריוואילה (Privail) לא טולט"ולא שקראו כן היהודים הבאים אליה , זכן אתשוב שקראו עיר אחרת סמוכה לטוליט"ולה מאקי"דא (Maqueba) על שם העיר מקדה שהיה בארץ ישראל , ולעיר. אחרת סמוכה לטוליט"ולה קראו יאישקלוכה (Mealona) על שם אשקלון שהיתה קרובה לארץ ישראל, אולי היו הערים ההם בדמותם דומים אל הערים יאשר היו בארן ישראל זקרובים אליה , יולכן קראום בשמם , שאין מפק שנ"כ קראו בימים ההם שאר הערים הסמוכות לטוליטולה כערי ישראל ובאורך הזמן כאבדו וכתחלפו השמות, ישלשה המה אשר נשארו בשמותם עד היום הזה הם עדות וכוראה על השאר - זישבו היהודים במלכות ספרד משם ועד עתה ונתפשטו בכל הערים אלה מפה ואלה מפה . ולא שבו אל ירושלים בזמן בית שכי כי אמרו שלא היתה אותה הפקידה באולה שלמה , ולא כמלא שמה ארון ברית ה" ולא חלה הכבואה ביניהם

רכת למיהם לדבריך ישה

לפאר למ אבן הן ישכילי! גו בפירוס

gv=

גולד בשנת ית מלמת ואסט"יליש ימלא כשם קאסט"יליש אשר קרה לאפתרו לאפתרו

הראשונים תשובות על אשר חלו ת ממשבת אין בירום ר הירינה

Bucha

אבותיו תחלה פורטונאל, לכן ארז מולדתו -

פיר עליו, אך נאבו : 5"11 3"20 אדמתי העיר מלכות ספרד אלה הדברים ותתנה חותה יושבי על מדיי אותי דבר, אים לי רגבי נחלי.ו דכרתי אל לב נצודה לי פיד יקין תמים , להבים לחום 'תורתו ולהגל עדולתו, יען ישנים ונס .מ אחרים, שכעי

קחםטילי"ח ספו תמו סכיכותי לר חת ידידות ואל ידי לא

קפן עלי ר

בלחם הנלנו

את כל קנינ

לרוב מ לעמו עד ו

אהרי מ

ברד"ים ש מלכות פו ביניהם ושאר הדברים הקדושים לא היה בקרב ישראל, ושלקו לח ישובו כי אם בשוב ה" את שיבת וציון ושבו בנים לגבולם מאשור ומכוש ומאיי הים כמו שכתוב כל הספור בספר דברי הימים אשר למלכות ספרד - ואין ספק שגם כן כאו מהיהודים ההם מחורבן בית ראשון לברפת ולאינובלט"ירה (England) ולחרן חשכנו ולשחר המלכיות מבני חדום ל ועליהם חמר הנביח (עוברי א" כ) ובלותי החל הזה חשר בנעבים עד לרפת ונלת ירושלים אשר בספרד , כי כבר היו שמה היהודים מחרנו בראשון כווו שכוכר , כי עם היות שכבא זה על אדום לא להיות אדום ראש הלוחמים והמחריבים, כי אם לפי שעלה מבני אדום עם הכשדיים על ירושלים לשחתה , וכמון שחמר (שם י"ה) ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו , ונכרים באו שעריו ועל ירושלים ידו נורל נס אתה כאחד יוהם וכו" צ"ם *) וא"כ ברו חבותיו

*) אמר הכותב, בספרי קורות העתים לא כמצא דבר מזה, לא כזכר שם אישפ"אן , וגם כמצא טעם אקר למה כקרא שם הארן הזאת שפא"ניען י והוא על שם השפן (bad Raninchen) כי היה החרץ הוה מלח שפנים , וגם נקרא מקדם איבער"יא (Sberia) על שם הנהר הגדוב חיבע"רום (של (שנה יקרחו חשר יקרחו אות היום עברה (פולש), וכן נקרה בספרי הקדמונים העספע"ריא (הפוףeria) והיא מלה יונית תורה קצה הארן לצד מערב, כי לא ידעו היומים והרומיים שיש עוד מדינה ללד הזה . אמנם דע כי יודו כותבי סברי הדורות את מסרון ידיעתם נונודינת שפא"ניען טרס בחו חומות חחרות לבור שם , וחם אמר היוחבר בעלמו שקרא כן בדברי הימים אשר למלכי ספרד כנים דבריו דברי פי לדיק , ואין מפק שהוא מורע דוד , זכן העיד הכומר טאמאם בויכמו עם המלך אליפו"נוום אשר הביאו ר" שלמה בן מוירגא בק" שבט יהודא וכן כתב ר"מנשה כן ישראל בקפרי החנלילי"חטחר - וגם החכם מחיו"ם העתיק חת הדברים האלה מספר המחבר *) ובוודאי היה להרב הכ"ל מוכתב שלשלת יחוסו וכחבד ממכו בחבדו חת כל אשר לו כאשר תראה עוד להלן .

Vita Don Ifaaci Abrabanielis, Auctore Jo. Henr Maio Fil. Gr. et OO. LL. Profess, in Acad. Giess. Francofurti ad Moenum cipiocexi.

אכותיו תחלה בארץ קאסט"יליען' ולסוף באו ,ליסבאנה בארץ פורטובאל, לכן יאמר פעם על קאסטיליען ופעם על פורטובאל ארץ מולדתו -

בהיותו כן עשרים שנה שלם בתורה ובחכמה חבר את פירושו על ספר אלה הדברים ופרסמו ברבים לשפוט עליו, אך נאבד ממנו כתיבת ידו כמו שתראה בהקדמתו לספר הנ"ל וו"ל : זה לי עשרים שנה בימי בחרותי בהיותי על אדמתי העיר לושבו"נה עיר ואם במלכות פורטוגאל אשר בקלה מלכות ספרד, מלאבי לבי לשאול שאלה גדולה, כוללת ספר אלה הדברים משנה התורה אשר שם משה לפני בני ישראל, ואתנה אותה לפני כל יודעי דת ודין , וכן גדולי חכמי הארך יושבי על מדין , והולכי נתיבות הטובות , וראשי הישיבות וישיבו אותי דבר, איש כאשר עם בבבו , בעטיו וניבו , וכי לא מתקו לי רגבי נחלי נהרי דרכיהם, דרכם ומחשבותיהם, חם לבי בקרבי! דברתי אל לבי , שא כא כליך חותמך , ופתילך שבשך ומשענתך , וצודה לי ציד בהתר השחלה הוחת , ועשה לי מטעמים , יחדים יהיו תמים , בפירוש הספר הזה בי עת לעשות ליי" ותשובה להכיא לאוש האלהים , רבן של נביאים, בהרחבת ביאור משנה יתורתו ולהגלות לכל עדתו עמיקתו וסתרתו , ואת יקר תפארת . בדולתו , יען וכיען קלר מלע פרישתו מהשתרע בדברי המפרשים, ישנים וגם חדשים יי אבאשר התעסקתי במלאבת י"י ואת ימים אחרים, שבעתי בדודים , כי מצאובי באימים , ותולדות הימים, קפן עלי ירגו הומן ,ורשתו אשר טמן , אישבות המן משמים בלחם הגלגל ורוגוו עלי התצלבל, לקחת את נפטי זמם ויקה את כל קניני עד תמם , ואמלטה רק אני בורח מכל מלכות קאסטילי"א ברב מקומה , כי יצורתי מפני האף והחמה , וכוה ספו תמו מן בלהות כל ספרי , כי אחי ועמי וכל שכני סביכותי לרי , גם הם עלו וכאו בכיתי ובכית מדרשי , ויקחו את ידידות נפשי וגם מה שעשיתי בספר הזה נשבר או נשבה, ואל ידי לא בא , ולא ראיתיו עד הנה , עכ"ל.

לרוב סכמתו אהב אותו המלך אליפונו"ם החמשי וישימהו שר במלכותו ויהי האיש הולך וגדול דורש טוב לעמו עד מות המלך הססיד הזה •

אהרי מות המלך אליפוכוום קם תחתיו בכו יהאכים השכי, ויגרש את כל השרים אשר עמדו תחת אביו - ועל הר"יא שמו עלילות דברים לאמור: את כפשו למסור את פלכות פורטוגאל ביד מלך קאסטילישן , וישלח המלך אליו ויצלח המלך אליו

לי ומלפי ס לנפולם זכר דטרי יוהיהודים מר הכרים מר הכרים

חר הכבים פת חגלפ ס מחרכן לא להיות בני לאדום עריו ועל אם ברו עריו ועל אסותיו

ור מוכ,

שהוא ו עם וירגא וספרי את להרב

למלכי

*)

ניצו אותו לכת חיש לליסבתן הבירה, ועל בְּדְרְדְ שחע את אשר
קשב עליו המלך רעה ויבדת מפניו ללכת האסטיליה - וירדפו
אחריו במצות המלך לתפטו חיים או להביאו מת , זהוא נמלט
מפניהם ויבוא ארצה האסטיליען - ויהי כאשר שבו הרחפים
אל המלך, ויצו המלך לשלול את כל אשר לו , ויהי ביתו
ממקנהו ורכושו לבו - ופירושו לספר אלה הדברים היה תוך
השלל -

בשבה רמ"ד והוא היה כן ארבעים וטבעה שנה ישב שלת בארץ האסט"ליען תחת מומשלת המלך פערדי"לאנט והמלכה איואב"עלא, ייכתוב את פירושו על ספרי גביאים ראשונים - יילמד חכמה עם אנשי בקיתו ושמו הולך על כל הארץ - ייטב בעיני המלך והמלכה יישימוהו שר בארצם, יישב שם בתקפו שמונה שנים, עד כי יצאה חמת המלך על עם ב", לגרש את כל היהודים מנער ועד זקן מכל ממלכות האלך לשמוע אל תחכונו ולהטות אזן להפצרתו, וילך אל ארץ המלך לשמוע אל תחכונו ולהטות אזן להפצרתו, וילך אל ארץ בעל"כאלים בשכת רכ"ב והוא כן חמש וממשים שנה -

חתימה בדף הסמוך.

7

תולדות הומן.

הדברים האלה בעתקים מספר מכם כולרי והמה באגרת כתובים אל רעהו

האדגה ידיד לבי! ורכים ממודעי שאלוני זה כמה פעמים, על דבר בית החכוך החדש אשר הקימו היהודים בכלין לדעת מה טובו? — כבר כתבתי זה ימים לא כביך בחלק הראשון מספרי הכדשם בשכה הזה שכתידם בית חכוך לכערים כזה י ומדאבה מדבר, אולי לא באו דברי אלה לידך אשוב שכית למזור על הדברים שכתבתי שם ואלה הם •

מדרך

מדרך מיס טרס החלו לע שנים הקימו כ ידע כו איט 'עשה החכם עד כשחר יכו

כואו העלה ביך אדוני הא מקום לחסות בעיני מושלי את מחסהו על לב איש יש בעבוד בו תורת האד

מגזע ה בישראל, עשו מקדם לפנים •

אם נת דוו היה אומן והנער ה קראתי שהוא אי

בטערי ה להנהיג מחות ויתר כ מדרך מיסדי בתי חכוך ומדרט ביכיכו הכולרים להרבות בדברים ולפרסם את מעשיהם בגליוכות ובספרים טרם החלו לעצות דבר : לא כן עשו היהודים האלה, זה איזה שנים הקימו בית חכוך לכערי עמם ללמדם חכמה ומוסר מבלי ידע בו איש זר עד אשר גדלו והלליחו ועשו פרי - ככה 'תעשה החכם, במסתרים יפעול טוב, ובמחשכים ישים אור, עד כשתר יבקע אורו וגפן על פני כל הארן -

כאד הגלה העם הזה מארצו אשר אוה ה" למושב לו נתפור בין האומות, אלה צפוכה ישכנו ואלה גגבה, נמשל כעבד בין האומות, אלה צפוכה ישכנו ואלה גגבה, נמשל כעבד ביד אדוני הארץ ייהי למס עובד, כפרה מניקה אשר יתן לה בעליה מקום למסות ומרעה, למען הניק חלבה; כן היה העם הזה בעיני מושלי הארץ', בצל הכסף ישכון איש איש ישלם שבעתים את מחסהו, ולאשר אין לו יכחד קימו - אמכם לא עלה על בל איש לאמור: הן העם הזה אדם הוא כאחד ממכו, איככה בעבוד בו, כמוהו במוכו לאכול את טוב הארץ נברא, וואת תורת האדם .

מגזע העם הנדכה יהוה יצאו אנטים יקרים המוהירים כוהר השמש על הארץ, משרים אהבו ויסכימו יחד להקים בית בישראל, לחנוך נעריהם, בו ישיבו למד את הנערים מאשר עשו מקדם, למען גדל אנשים טובים וחכמים מאלה אשרן המ

אם כתור אחרי מקור הדבר הגדול הזה, כמצאכו בלב חכם דורגו, סוקר"אטעם עתנו ר" משה בן מנחם • הוא היה אומן את יצחרן בן החלפן ר" דניאל אחד עשר שנה והכער הזם נהיה תחת ידיו איש מזמה ופועל טוב • ואכני קראתי דברי שר קרוב למלכות, אשר כתב עליו לאמור: שהוא אחד מהראשונים ליקירי רוח ומכובדי אנשי ברלין •

ר" יצוחק בן דניאל הלו , זבעל אחותו ר" דוד פרידרענדר אטר שמו נודע לתפארת בשערי התכמה, היו מיסדי הדבר הגדול הזה , ושניהם קבלו עליהם להנהיג את החנוך הזה • ור" דניאל אבי המיסדים נדב חמט מאות טאלר בכסף מלא , מלבד אטר נדבו משפחת אפרים ויתר בתי אבות היהודים אשר בברלין , לתת מדי חדש בחדשו בדבת לכם לתמוך את החנוך הזה •

שני

לת אשר יורדפו הוא כמלט הרחיפים יהי ביתו היה תוך

ישב שלת ברדי"נאנט י בביאים ד על כל בארנס המלך על יממלכות כבד לב מל ארך

M.

אנרת

נעמים , היהודים א כביר ת חמוך לידך

ודרך

בובי המנהיגים כחלה עם שלשה המשניחים חשר תחתם יכחו לרחות תמיד בעת הלמוד וישימו עין פקוחה על יתורת הכערים ועל הנהגתם בדרך לרן, בלי שכר, ובלי פניה, כל מגמתם חהבת החדם וחהבת מלכם, לשום בחרך חנשים יקרים ושלמים לטובתם ולטובת המדיגה, חשרי חלקם!

מספר הנערים הלוחדים כעת בכית חמוך הזה שבעים ישלמה , מוריהם קלתם עברים שלמים בחכמתם קלתם בולרים - יווח דבר הלמוד : לשון עבר , לשון אשכנו ילשון לרפת ע"פ חכמת הדקדוק, חכמת התשבורת וההכדקה , ידיעת הגעאגראפיע וההיסטא*ריע וחכמת הטבע • *)

יח הים ה בדף הסמוך.

7

מתם תורוני החכמום לאשר יהודה. קסת

56

הכום במים כל

בחו

מח

למד המעתיק י כעלם מעיני החכם המחבר אגרת הזה, עלם בוכת האנשים היקרים ראשי החכוך, אשר הוליאן מלכם כדף הכדפם זה שכה העברה, ולהיותם דברים הכוגעים בעדת ישראל לבדה אעתיקם הכה, בקלור דברים יראה הקורא ותגל כבודו יו"ל -

בודה לאל מסדו על הטוב אשר במלכו לראות ברכם במעשה ידכו בחבוך הכערים אשר הקמנו ר"מ אייר שבת יתקח"א כי עתכ ידע כל איש את התועלת הבחול אשר בעשה בזה הבערים שבעים ושלשה במספר, בלם תפשי עש יודעים לכתוב בהדור הכתב ובנועם המלילה בדקדוק הלשן בבעאברא"פיע ובמלאכת הליוור וכו" . גם כשאמו על שכמנו הטרח לתור אחרי דרך סדר הלמוד בכקל ובטעם אשר רוח התלמידים כוחה הימנו, ומלאנו תחבולה להרבות קלאה בין הנערים בלרחוב בכפשם עוו וחמדה לדברי החכמה - ובכל זה בלרחוב בכפשם עוו וחמדה לדברי החכמה - ובכל זה עבורנו ה" להוליא את כל מן הכח אל הפועל כאשר עם לבכנו "

ועד הנה לא היה בידינו לקבל עלינו של כל פחנוך בתלמוד תורה ויראת שמים ומדות

בשורת ספרים חדשים

שלוח אליכו מעיר בערן כמדיכת קרייאן י

חת י מה ה אליכם אישים אקרא! שמער כי עם נגידים אדבר, יהסבי התורה תומכי החכמה ומכבדי הלשון : מאתם תורוני כי יהיה דבר השוה לכל נפש, הן להזכיר החכמים לאשר שכתו מרוב טרדותיהם, הן ללחד את בני יהודה. קסת הלשון והמלילה כתובה על ספר הישר, ויהיו

רמדורה - כי הנחכו את החלק הגדול העיקרי הזה לאלות הנערים ולקרוביהם, והיה אך לבכנו להדריך את הנערים בשעות הפנויות מן למוד התורה, בידיעות הכנכרות, לזה חפשי חנם, ולאשר תשיג ידו לשלמו במעוט ההולאות - ואם אמנם קבלנו עלינו להשגיח על הנהגת הנערים, אין זה כי אם כל עת שהם בחדר החכוך לנערים, אך אחרי נאתם משם ההשגחה מוטלת על אבותיהם וקרוביהם -

אמנם כפי הנשמע ימצאו בקהלנו איזה אנשים מיקירי רוח המתנדבים בעם לתמוך את הבית הזה באדני כסף ולתת סך מסויים למען הרחיב את תועלת המכוך הזה על כל גדותיו, לכן הכנו מודיעים שאם כן רצון האנשים האלה ואם מצא חן בעינם דרך הלמוד כאשר היה עד עתה, אזי את כפשנו לקכל גם עלינו את למוד התורה ויראת שמים ומדות והנהגת דרך ארץ ע"פ כלו מוכנים אנחנו ללמד את הנערים הלבות ש"ם מו הרמ"בם או ספר רב אלפס, פוסקים כמו הרמ"בם וארבע שלחן ערוך, על מדר נכון וראוי הנמצא וארבע שלחן ערוך, על מדר נכון וראוי הנמצא בידינו

לחתם וחה על י פניה ו אנשים

שבעים בחכחתם ן אשכט גנדקה ,

__

510

אשר ויותס זנה ,

> עלת מפר, נועס לועס זליור דרך נומה

> > יטר

16

בטוכו כנטיעים מגודלים בכעוריהם, כחשר ימלחו בי מעש לדי לשמירת בריחות, ומעט דבש ללקימת תעכוג: יען חשר היה עם לבי לחסוף בו מידות מחדדות השכל; חגרות חוגרות מסמה; קינות חשר יקכחו חותם תופשי הלשון; מליצות מסמה; קינות חשר יקכחו חותם תופשי הלשון; מליצות מולשות במוסר; ושירים חשר יחושרו וחשר הוסדו על הרביעית ועל השמינית: הכה הכתוב לך שלישים חשר כתב הרח"בע ז"ל כממדים למרחה ומתוקים לכל מיך חשר חוכל החמשה ימתק לו, וימלח לו נחת גם במלחכת מחשבת חשר המלח נמלחו בלשונינו מחז היותינו לגוי, חשר חלק יי" חותם לכל העמים חשר תחת השמים בחיבר"ופה וקורח להם שם לכל העמים חשר תחת השמים בחיבר"ופה וקורח להם שם התורה הקדושה, ועכות לדק דברי מוסר השכל בלשון לח וכשירים הקדושה, ועכות לדק דברי מוסר השכל בלשון לח וכשירים הקדושה, ועכות לדק דברי מוסר השכל בלשון לח וכשירים הקדושה, ועכות לכל בערם מופף

אמרהי אני אל לבי אגלה כא את אזכך קורא כעים, כי אם לא תחתום שמך הטוב תחת הדף הלו בעת קוראי לך, אם תבקשני אחר הזמן הוה לא אמלא לך; יען כי לא אדפים כי אם הסך הכתוב לחיים בספר החתום: כי למה אוכל בשדי בשני ליבע לריק ולבהלה, וחלף שכר עבודתי להועילך, צרה ויגון אמלא!

עתה ברוך י"י למה תעמוד ? ואנכי פיניתי הבית להדפים, ומקום לגומלים לי טוב להזכיר שמם נעים לטובה ולברכה בין מחזיקי בדק התורה החכמה והלשון : והיה זה שלום אש"ור כי נבוא בארצינו וכי נדרוך בארמנותינו- ולשוכנו אתנו את פני האדון אשר אנו מבקשים, בחייכון וביחי דכל בית ישראל בעגלא ובומן קריב ואמרו וכי יאמר באל כן יאמר באל -

אליהו במהר"ר יצחק מורפורגו -

הרלע" מאספת החומים על זה , מקהו הצי ר"ט פרייםש לכל חלק -

משפש

בידיכו בכתב ובהסכמת הרב הגאון הגדול אב"ד דקהלתכו - ויתר חלקי היום ילמדו מקרא נביאים וכתובים כראוי , בהסכמת הרב הגאון הכל -

ספר ברכו

במים סכב לא במים במים סכב לא מקלים של מקלים של

כרכות הימי כי זה דכר כניו יעלה ז

תורה והוני

המדינור מולדתו , שירה כשי מהלל ריע נדפסו מה

נמן •

משפט על. ספר חדש.

ספר ברכת יוסף תכוחתה לרחש יוסף וכו" מהרב בדיהרנפורט שנת טוב עשו בישראל - לולי כנוהן מחברו בשם ספר לא היה־לוחמקום במכתבנו כי אין מתכליתנו לבשר ולשפוט את ילידי יום יום אשר יבואו כארבה לרוב - אך משני טעמים כודיע את מהות הספר הזה ואיכותו א" למעג יודע ביהודה סבתו, וזה כדבת לב המופלגים הקלינים מוהר"ר יוסף כה" אליהו וכן אחיו מ" ארי" ליב כי" אשר הזילו זהב מכיסיהם לכתוב כ"ד ספרי הקודש על קלף בדיו ובשרטוט ובגלילה ובקדוש שמות הקדושים ובדקדוק שאר משפטי הכתיבה והכל נעשה בהשנחת המדקדק הכ"ל חשר חקר בעיון היטב על משפטי המסורה , וז"ל בס" הכ"ל " וברוב שקידתי יומס ולילה "שתיתו יינס נמלבס ומצותי דבשם , והעוללות אשר השאירו "לי לקטתי כחפן לבי ולא הנחתי אף מבורה אחת הלריכה "הג"הה ותקון אשר לא תקכתים כראוי בעו"ה , ולפעמים "התוכחתי גם עם קצת מהמחברים ההם, והרחיתי כי טעו "באחה מקומות בכוכת המסורה, והגיהו אותה שלא כראוי "וכו" " יעיין שם הקורת וימלת להג הרבה • חשרי חהבי תורה והוגיה! ואשרי מחזיקי לומדיה וסופריה! - ואולי ברבות הימים ישמחו אכשי הפילאלא"גיע בגליון זה , לא יאמינו כי זה דבר חדש הנעשה בימיכו חד יחמרו ישו נושו הוח, והכרת פניו יענה בו ויעמוד לימין לדקתם , ואו לחם שערים .

הטעם השני להראות לפל קורא משכיל אמתת דברי החכם באמרו: המדור ישרגנו לפי טבעי המדינות ונימוסיהן, כי מאז שב האיש אל ארצו ואל מולדתו, כדקה כי רוח אחרת דבר בו -- יובסוף ספרו חבר שירה פשוטה (מי"א תכועות מי"א בתים וכל מי שקרא השירה מהלל ריע מהמלין ר" הירן וויזל יחי" ועוד שירים רבים אשר כדפסו מקדם, יבאה ויבין כי גם בנגנו רוח אחר היתה עמו "

ולדוגמא

ולכן 'קרואים אתם כל אנשי אות וכדיבי לב! לכון להודיע את מחשבותיכם ולתת את כדבתכם לד הגוברים ר" בוכם ב"ר דכיאל ו"ר יאקב בן ר" אייזק דעסויא, ועליכו הדבר לפעול טוב כאשר תתפצו

בה קנע אזר אוגרות מליצות מדי על מדי כתב דר לוכל הת אזר הם שם

> ים , כי לו כעת ; יען זתום :

בשירים

הכית נעים לשון: ותיכו-וחייכון ואמרו

חלק -

ק"כלר

ולדוגמא כציב פה חיוה חרוזים משיר' הוה ב'ירחה הקורה הקורה ויכיר חת חלקי המחבר וחלקי זולתו

Ħ

שולם אש רת הכל האירי בט אולם אש רת הכל האירי בט עולם אש רת הכל אורך לא הסתירי כגדך גם שמש יוח קרוו כי פעם יסתרו פעם יראו זה ביום אף זה בלילה גחבאן כי כן הושם חקם מעת נוצרי

3

לבות הוגיף לנצח כך רבקו נם מכל חון ווכוש אותך חשקו ולעמחם גם את פנים חצהיבי וחצוי לפחות כל מכמניך וחגלי להם אוצרות משמוניך את כל סורותיך להם תקריבי

3

מחזיקי לושריך כוכוש יבוורו עם רוב עשרם איש את אתיו יעוורף לחת אל כל שואל לתם ומים רספיים לכחוב כסף לא יהשובו להשאיל אותם חסרם לא יעובו אל אין ככון לו יהזיקו ירים

כ"ו וכ'

1117

אוי לְדְּ כְּ לא ה

قَنْت قَرَا قَنْمُكُمْ الْمَ

מן נגר מרו בבר

לַנָּר מִ

בְּנוֹינֶם בְּ